

Returneres ved varig adresseændring
 Afsender:
 Martha Posten v/ Niels Kobberø Andersen
 Holmen 9, 2. th.
 7100 Vejle

«F1»

«F2»

«F3»

September 2010	Oktober 2010	November 2010
01	01	01 Uge 44
02	02	02
03	03	03
04	04 Uge 40	04
05	05	05
06 Uge 36	06	06
07	07	07
08	08	08 Uge 45
09	09	09
10	10	10
11	11 Uge 41	11
12	12	12
13 Uge 37	13	13
14	14	14
15	15	15 Deadline MP Uge 46
16	16	16
17	17	17
18	18 Uge 42	18
19	19	19
20 Uge 38	20	20
21	21	21
22	22	22 Uge 47
23	23	23
24	24	24
25	25 Uge 43	25
26	26	26
27 Uge 39	27	27
28	28	28
29	29	29 Uge 48
30	30	30
	31	

Redaktion:

Birgit Brøchner-Nielsen, Engdalgårdsvej 76, 8330 Beder. Tlf. 86 93 61 83

Jeg modtager gerne indlæg med normal post til privatadresser eller på e-mail: marthaposten@skonnert.dk

Aflever dit indlæg på diskette/ CD, ring evt. om hvordan. Håndskrevne er også velkomment!

Navngivne indlæg i Martha Posten er på forfatterens eget ansvar

MARTHA POSTEN

Nr. 324 September/Oktober 2010

36. årgang

Foto: Niels Kobberø

Store badedag i den østsvenske skærgård

Formand

Leif Byrgiel, Brinckersvej 2, 7100 Vejle
Tlf.: 23 24 79 01 e-mail: formand@skonnert.dk

Kasserer

Ansvar for: Bogholderi og regnskab, kontingentopkrævning, medlemskartotek og udsendelse af Martha Posten.
Finn Svendsen, Mellemtøften 4, 8250 Egå.
Tlf.: 86 22 80 53 e-mail: kasserer@skonnert.dk

Sekretær

Ansvar for referater og Nyt til Martha Posten
Annemette Østergaard, Langelandsgade 56, 3.tv. 8000 Århus C
Tlf. 86 19 01 55, mobil: 26 64 01 36 e-mail: sekretariat@skonnert.dk

Sejladskontor

Ansvar for: Sejladskontor og opgørelse af arbejdsdage
Jens Callesen, Egelyallé 1, 2. mf., 7100 Vejle
Tlf. 51 33 88 62 e-mail: sejlad@skonnert.dk

Arbejdskoordinator

Ansvar for: Overordnet koordinering af arbejdet: arbejdsplan og arbejdsplan
Alan Bing Pedersen, Bellevuegade 14, 6000 Kolding
Tlf. 75 53 66 63 e-mail: arbejde@skonnert.dk

Medlemskoordinering

Ansvar for: Information og indmeldelser.
Lars Helboe, Munkebjergve, 181, 2. th. 5230 Odense
Tlf. 23 33 52 90 e-mail: medlemmer@skonnert.dk & information@skonnert.dk

Martha mobiltelefon:

Nr. 61 60 81 21

WEB-adresse: www.skonnertenmartha.dk eller www.skonnert.dk

Nyt brugernavn og adgangskode til medlemsafsnittet:

Medlemssiderne på hjemmesiden: Brugernavn: martha-2004; Adgangskode: vejle

Resterende Sejlplan for 2010

Tur-tider & Sejlroute/aktivitet	Skipper	Tilmeldte
10. – 12. september Århus – Aalborg	Finn S.	Lars Helboe; Christian Mikkelsen; Kirsten Rosen; Knud Tange; Pia Svendsen; Annemarie Rødsig;
12. – 19. sept. Ålborg – Limfjorden Rundt. Ender i Skive	Bent H.	Benny R. Andersen; Niels Henrik Gregersen; Christian Mikkelsen; Kirsten Rosen; Jens Attrup; Jørn Holst; Alan Bing; Alf Bengtsen; Ejvin Jensen; Søren Noe-Nygaard; Benny Dahl; Søren Hedegård; Annemarie Rødsig; Annemette Østergaard; Niels Ohrt; Birthe Rolighed; Peter Ursa; <u>Venteliste</u> : Birgit Schællerup; Kirsten Hansen; Else Ravn
19. – 21. sept. Skive - Vejle	Søren Hedegård	Troels Jensen; Ejvin Jensen; Niels Kobberø; Peter Ursa; Birgit Schællerup;

Tilmelding til Jens Callesen:

Egelyallé 1,2.mf, 7100 Vejle eller Tlf. 51 33 88 62 eller sejlad@skonnert.dk

Helle og Jørn nyder skærgårdens aftensol.

Foto:

Hvordan i al verden er den fisk havnet på *min* krog?

Foto: Lars Helboe

Nyt fra Bestyrelsen

V./ Leif Byrgiel

Sommerens store togt i Østersøen er vel overstået. Drømmen om at nå til Øland blev indfriet, og den svenske skærgård er ganske fortryllende. Karlskrona, Christiansø og Bornholm blev besøgt på hjemvejen. Martha lå over en uge i København, hvor hun fungerede som "hotelskib" til glæde for en lille flok gæve jyske marthanere. Hun lå ved Asiatic plads og Udenrigsministeriet, så hun var godt bevogtet. Tak til Skibladner II, som velvilligt lånte os deres faste plads.

110 – års jubilæet i Vejle blev en succes. Der var mange mennesker ombord i løbet af de tre dage. Mange var interesserede i mulighederne for at komme ud at sejle. Visens Skib gav koncert på storlugen i forbindelse med receptionen. Marineforeningen, Marinehjemmeværnet, Vejle Sejlklub og nogle af foreningens medlemmer mødte op for at markere begivenheden. Senere deltog 30 medlemmer i fællesspisningen i teltet, hvor Vejle Kommune havde engageret Visens Skib til at underholde. Arrangementet var oprindeligt tænkt som et indslag i Dampfestivalen, så Martha var med til at der trods alt skete noget i Vejle Havn på det rigtige tidspunkt.

Martha har nu afsluttet sidste del af sejlplanen med deltagelse i Århus Festuge, hvor der har været mange gæstesejladser med mange deltagere. Pis Pot Cup, hvor vi måtte aflevere potten efter en placering som nummer to. Derfra videre til Limfjorden Rundt, med de mange traditioner. Turen er altid overtegnet, så nogle nætter er selv spisebordet et udmærket sted at sove. Sejladsen fra Skive til Vejle gennemførtes i løbet af to døgn. Nedrigning og tømning af skibet står for døren. Der er god brug for alle hænder, så mød op og tjen et par sejldage til næste år.

Generalforsamlingen nærmer sig hastigt, og på grund af travlhed på Eigil trykkeri bliver dette nummer det sidste inden den begivenhed løber af stabelen. Sæt x i kalenderen ud for lørdag d. 6. november. Det er altid en god dag, hvor nye medlemmer kan få et godt indtryk af grokraften og styrken i foreningen. Og samtidig stifte bekendtskab med Anettes tryllekøkken under frokosten.

Der er spændende ting under forberelse i foreningen. Vi skal flytte ud af vore lokaler på Dyrskuevej senest d. 1. juli 2011. Vi skal have nyt dæk, vaterbord og skandæk. Og hvad med agterstævnen? Hvor mange medlemmer har været ude at sejle i år? Hvor mange nye medlemmer har vi fået på et år? Alt dette er der mere om på GENERALFORSAMLINGEN, så husk nu at sætte det kryds – og få jer tilmeldt.

Ved indbetalinger til restaureringen bedes følgende kontonummer anvendt:

Reg.nr.: 1535

Kontonr.: 4508089201

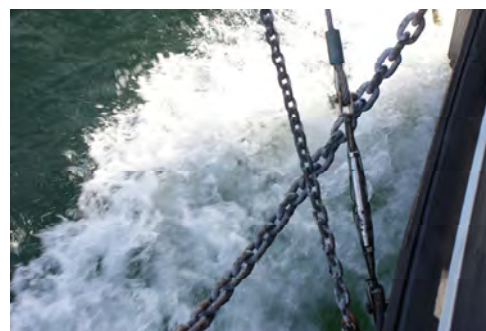
Marthas 110-års fødselsdag blev fejret en dejlig juli-dag på Vejle havn.

Der var fest og stemning omkring Martha, hvor folk fra "Visens Skib" spillede.

Alle foto: Mogens B-N

Om eftermiddagen mødte mange gæster op på skibet, b.a. folk fra marineforeningen og marnehjemmeværnet i Vejle.

Om aftenen var der fælles middag for marthanere og byens borgere på plænen nær

Uge 33. Turen fra Flensborg til Vejle

Vejret vejr blandet med solskin, kraftig vind og regn. Mellem Marstal og Lundeborg sejlede vi 6½ knob på fok alene til Søren Noe's store tilfredshed. Der var også roligt vejr, hvor skipper kunne hygge sig med avislæsning. I Bogense lå vi i fint selskab med Thyra og Svane og i Eckernførde underholdt Søren og Hans med musik.

(foto: Mogens B-N)

Beretning fra Pinseturen 2010

v/ Erik Nielsen

Kære Martha Mennesker

Pinseturen 2010 gik til Århus. Besætningen var en god blanding af børn og voksne. Mange gengangere fra mine tidligere pinseture. Det blev til motorsejlads, da vinden ikke var til højt hurra.

Første stop var Juelsminde, som sædvanen tro ikke havde megen plads. Da vi anløb Århus, var alle skibe alle øvrige skibe til paradesejlads, så vi fik en fin plads. Annemette havde sørget for en flot dekoreret bus med salgsbod på kajen, så det var også jubilæum for os.

Om aftenen havde TS arrangeret festmiddag i teltet. Det var en "Årshushistorie": Forret: Pandekager, Hovedret: Pandekager og Dessert: Pandekager!!!

Jeg lænede mig tilbage, lukkede mine øjne og erindrede en pinsetur til Korsør. Da sad vi og spiste i Christian den IV's kornlager. Det var historiens sus, som var en kæmpe oplevelse. Christian den IV's økonomi var elendig, men vi kan i dag glæde os over alle hans byggerier.

Søndag kom der sejl op, og vi kom til Hjarnø. Så er turen reddet. Se på sten og fugle, kirken var åben, og tænke sig der var et vikingskib som kirkeskib. Det er også en historie.

Vej hjemme i Vejle efter en rigtig dejlig tur. Tak for den.

Kærlig hilsen

Erik

Vikingskibet i
Hjarnø kirke

Foto: Erik Nielsen

Generalforsamling 2010

I Foreningen til Skonnerten Marthas Restaurering

.Hermed indkaldes til ordinær generalforsamling 2010. Generalforsamlingen afholdes

Lørdag den 6. november 2010 kl. 10:00
Vestbygården, Nyboesgade,
7100 Vejle

Adressen kan ses på kortet side 8

OBS! Tilmelding til generalforsamling og diverse bespisning. kan ske på blanke side 7, e-mail: formand@skonnert.dk eller på hjemmesiden: www.skonnert.dk

Program og dagsorden:

9:30 Kaffe m. rundstykker mv.

10:00 Generalforsamlingen begynder

Dagsorden ifølge vedtægterne

1. Valg af dirigent og referent
2. Opgørelse af stemmeberettigede medlemmer
OBS! Stemmeret kræver mindst et års medlemskab
3. Formandens beretning
4. Godkendelse af regnskab og fremlæggelse af budget
5. Orientering om og godkendelse af evt. eksklusioner
6. Forslag til arbejdsprogram og sejlplan. Fremlægges på generalforsamlingen

-
7. Forslag fra medlemmer og/eller bestyrelsen
 8. Valg af bestyrelse og revision
 9. Eventuelt

13:00 Frokost á la Anette

Øl og vand kan købes

NB! Fællesspisning arrangeres i løbet af frokostpausen

Udtrækning af obligationer

14:00 Generalforsamlingen fortsætter

16 Generalforsamlingen forventes at slutte

17:30 Fællesspisning

VEL MØDT

Vigtigt!

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være bestyrelsen i hænde

Senest fredag den 29. oktober 2010

Forslagene sendes til: Leif Byrgiel, Brinckersvej 2, 7100 Vejle

og få var udenfor frivilligt. Det gav fornemmelse af, hvor anderledes turen havde været, hvis regn og blæst havde holdt besætningen under dæk. Og hvor var der fredeligt oppe ved roret. Jeg fik lov at styre en sidste gang og var ikke meget for at afgive roret. Nu havde jeg endelig en fornemmelse af hvordan Martha bevægede sig.

Det var trist at trække sejlene ned for sidste gang, men også flot, for vi var langt inde i havnen da det skete. Helle og jeg havde fået styr på pakningen af fokken.

Der skulle bunkes diesel i Kalmar. I mens blev Lars Jørn og jeg sendt hen ad kajen foran pakhuset. Der var plads, hvis det danske træskib rykkede sig bagud. Desværre mente skibets ejer, at vores ønske var en raptus, så vi måtte bruge søværnets plads i stedet. I mellemtiden havde træskibet skiftet Dannebrog ud med engelsk flag. Det gav selvfølgelig en del snak og anledning til sømandshistorier fra før og nu.

Vejret var ikke med os og vi enedes om at lægge sejl over skottet, så festmiddagen kunne nydes i tørvejr. Servietterne var foldet og middagen var udsøgt! Det blev et en lang og hyggelig aften over rødvin og Christians hemmelige whisky. Mit hoved var tungt, da jeg næste morgen slog øjnene op, for første gang under dæk.

Regnen væltede ned, og vi måtte pakke sammen, rydde op og starte ren- og klargøringen i trængsel. Det var trist at sige farvel efter en god uge med gode folk og godt vejr. Nu gik turen hjem gennem svenske skove. Jeg erkender at hele turen ikke var i vågen tilstand.

Nu sidder jeg hjemme i min lejlighed på fjerde sal. Gulvet gynger stadig her et døgn efter.

Tak for turen!

Martha putter sig ved en lille anløbsbro i skærgården.

Foto: Annemette Ø

levet. Vi blev placeret udenfor under markiser, hvilket viste sig at være en god idé for alle bortset for Niels O., som blev vasket en ekstra gang. Men lykkeligvis efter at dagens menu var nydt og rødvinen havde varmet kinderne. Så rørte rastløsheden på sig og jeg indrømmer at resten af aftenen og natten står i gin-og-tonic'ens dis. Men sjovt det var det...

Solen bankede ned fra en skyfri himmel over Kalmar allerede fra tidlig morgen, men det er utroligt hvad en dukket i havnen kan gøre ved tømmermænd! Jørn startede nærmest en lemminge-effekt og efter kort tid havde alle vandhunde ombord været i vandet. Klokkeren otte stævnede vi ud mod badeferie i skærgården nord for Kalmar. Efter en times sejlads for fulde sejl fandt Søren noget der nærmest lignede en lagune. Kristian sprang i vandet for at fortøje Martha til en bøje og ankeret kom ned som forstærkning.

Vandet var 5 cm koldt, tonen var frimodig og Jørn fandt urmennesket frem og Kirsten K. mente at det med tekstil er noget underligt noget. Mit batteri var fladt og jeg var den eneste, der ikke tog en lille ø i besiddelse. Annelise havde endda paraply med på rejsen. I stedet læste jeg højt fra min beretning for skipper og blev helt rørt over hans lytten. Vi blev afbrudt for skibet drev. Bøjen kunne ikke holde Martha og besætningen måtte kaldes ombord, men det tager sin tid, for alle kunne ikke være på Lille Martha på en gang.

Vi fortsatte op langs kysten og måtte tage sejlene ned for at nå ind i bunden af en lang smal fjord. Det var den rene idyl med små, røde træhuse, blomstrende haver og børn i gynger. Her blev livet levet. For enden af fjorden lå Mönsterås med en meget beskeden havn, vi måtte lægge til langs et andet træskib.

Der var nærmest sydlandsk varme i luften og is måtte der til! En stor en af slagsen, lige før aftensmaden, det er jo godt at man er blevet voksen. Overfor os lå et turkis sørøver-skib og bag det endnu et træskib, som krævede en del arbejde, inden det kom ud at sejle.

Der var spaghetti bolognese med halvanden hvidløg i. Godt for maven og sjælen. Jeg kunne mærke at batteriet var ved at være genopladet: Hyggelige snakke og rødvin på dækket, et godt grin og en fantastisk solnedgang. Op steg månen og Jenses store kikkert blev stillet frem for at Lunas have kunne besigtiges.

Vi trak et sejl over skonnertbommen for der var lovet regn, men det afholdt ikke friluftssøvnen. Midt på natten kunne jeg høre regnen begynde. Jeg vækkede Hanne og der blev rykket rundt og op på skottet, og til sidst lå vi alle fire klemte sammen under sejlet.

Det var helt rart at have normal skandinavisk klima tilbage. Småregn og 20 grader. Ude i Kalmarsund trak det sammen og regnen tog til. Vi skød en pæn fart og opgav at sejle inden om Øland til frokost. I stedet blev den indtaget under dæk. Regntøjet var i brug,

Generalforsamling 2010

Orientering og tilmelding

Morgenkaffe/te:

Kaffe/te betales af foreningen. Et rundstykke med ost/marmelade og dagmartærte koster 25 Kr. (bestil på nedenstående blanket)

Frokost:

Á la Anette koster 70 Kr. (bestil på nedenstående blanket)

Hvis du vil undgå at klippe i bladet kan du også tilmelde dig på
www.skonnert.dk

Tilmelding til generalforsamlingen

Jeg tilmelder mig generalforsamlingen den 6/11 - 2010

Navn: _____

Bestilling af mad
(Senest torsdag den 1. november 2010)

Rundstykke mv. ja nej

Frokost: ja nej

Vestbygården,
Nyboesgade

Leif Byrgiel
Brinckersgade 2
7100 Vejle

mål i toppen. Jeg var lykkelig og stolt: At sidde i en mast og have verden for sine fødder, overskuelig og indbydende, ikke værst.

Bodil i vanterne på vej op i masten
(Foto Jens Callesen)

Så var havnen i sigte og sejlene måtte ned. Sejt at blive afhentet i en skonnert. Vi lagde til, fik folkene ombord, nu med tåen i den rigtige retning og stod ud af havnen, næsten i én bevægelse.

Sejlene var allerede op vej op igen, inden vi var ude i havnen.

Vejret var usikkert, men pyt - vi var fuldtalige, og det skulle fejres med landmad i Kalmar. Heldigvis klarede det hurtigt op. Historiens vingesus rørte os flygtigt: Kalmarunionen, Kalmar slot, noget med en Margrethe dukkede lige op i mine tanker, men blev afløst af at sejlene skulle ned, da var vi næsten rundet indløbet til havnen. Jeg tog en vant plads, men et øjeblik uopmærksomhed, og så var tovet oppe i masten. "Det var ikke så godt", sukkede skipper Vagn, men ikke i en vred tone, snarere overbærende, for han måtte selv klatre op. Det var hurtigt klaret, altså

det med tovet, for jeg havde røde kinder et stykke tid. Men nåede også at være duperet af den rolige indføring i endnu en stor havn, den største på turen, for her var både olieraffineri, tømmerstokke i bjergevis og et smukt gammelt pakhuis, fint restaureret og nu vist museum... ved det ikke, for det føltes ikke væsentligt i denne sammenhæng. Men historicismen (eller stilforvirringen) har ikke levet forgæves.

En ung mand i havnens hurtige gummibåd sejlede op langs siden på os. Men hvis vi ville ligge lige neden for pakhuset, var det ikke hans område. Det ville vi, lige neden for. Solen skinnede, det var varmt og venligt. Maverne rumlede, også efter at landgangsøllerne og rødvinen var drukket.

Men der måtte handles – og til resten af turen. En delegation blev sendt af sted, mig selv inkl. Puh, der var varmt her til lands. Steakhouseet lokkede selv ekskokken, men vi kom forbi, måske let opmuntret af tonerne fra Grease der flød ud over bymuren.

Jeg glædede mig til at få rent tøj på, lidt om øjnene og komme op i byen. De andre vist også, for jeg var ikke den eneste omklædte, altså helt til husbehov og i flade sandaler. Det var godt, at vi havde sendt en anden depeche op i byen for at rekonoscere. To gange Jørn (en med Lars foran) havde fundet stedet, eller rettere torvet, hvor bylivet blev

omkring 1 knob. Solen brankede skuldre og maver. Der blev grinet og fortalt røverhistorier.

Pludselig blev der meldt "mand over bord", men et smørret grin heldigvis. Der måtte vendes og poster måtte indtages. Jeg var glad for, at det ikke var mig, men en blå bøjle, der måtte bjerges fra bølgerne. Så blev der hevet en kæmpe, rød sparkedragt frem, men ingen meldte sig til at hoppe i den. Der opstod en pause, og så kikkede mange på mig - Benjaminen ombord. Lidt pudsigt at have den rolle som granvoksen kvinde, men roller giver mod, og jeg slog til. Hvor tit får man chancen for at "bade" så langt fra land?

Dragten holdt mig fint og tør oven vande. Den er svær at manøvrere med, for det mest naturlige er at ligge på ryggen, helt passivt. Jeg håber ikke den skal i anvendelse for

Bodil i "sparkedragten" (foto: Jens C.)

alvor.

Vel ombord igen blev motoren sat i gang. Vi anløb Grönhogen efter aftensmadstid, men den kan heldigvis indtages ombord – også når man sejler. Øland var beskrevet udførlig i turistguiden, men vi enedes om at forlade spidsen midt på formiddagen - havet trak og vikingeborge bliver liggende.

Mange var en tur med bussen rundt i landskabet, jeg tog en dukkert ved stranden, betragtede småbørn og travle mødre og var egentlig tilfreds med at kunne ligge i fred.

Det blev kort, for der skulle handles – både mad og is. Glass hedder det på svensk, til nogen overraskelse for Lars Jørn, der troede at øen var fyldt med glaspusterier. Vi måtte skynde os, for der var varslet afgang kl. 10.40.

Intet i livet kan i virkeligheden planlægges: Annemarie var snublet i trossen og tåen sad i en uhensigtsmæssig vinkel. En doktor måtte konsulteres. Hvor det føltes underligt at forlade en havn uden patienten og Annemette. Heldigvis ville havnefogeden køre dem til Ølands hovedby. Der var både læge og havn.

Øland er efter sigende meget usædvanlig, men måske er det set med andre øjne, for ude fra havet lignede den til forveksling det danske..

Vi skød en pæn fart, men havet var roligt. Om jeg ikke skulle op i masten? Jo... Om jeg ville ud bovsprydet? JO! Det ville jeg gerne. Nu skal jeg indrømme at jeg aldrig har haft det med højder, men når en erfaren mand går med, hvad kan der så ske? Martha er pæreformet. Konen skjuler det godt, men det afsløres, når man kommer op og ud. Da vi var kommet ned igen, havde jeg fået blod på tanden. Niels var ved at tage selen af, men jeg ville op i masten NU. Det her var rigtig sjovt! Der måtte en skulder til hjælp, for der er langt mellem trinnene, og her kunne man ikke sættes fast, først når man var nået sit

Uge 29: Ystad—Kalmar

Mon alle ture er sådan?

V/ Bodil Bredmose

Godt vejr, god vind, gode mennesker? Et eller andet sted er jeg tilbøjelig til at tro det.

Det var med let uro i maven, at jeg stod ombord i Ystad: En uge sammen med fremmede mennesker på et skib – En skonnert kaldes det, med sine to master, hvoraf den bagerste er højest.

Jeg vidste ingenting om at sejle, havde et par enkelte gange sejlet småture af et par timers varighed, men at skulle transporteres rundt på havet – via havet og vinden – i en uge og helst for fulde sejl, det var ukendt land for mig.

Jeg havde nu ikke behøvet alle mavens sommerfugle, for jeg var ventet – stod jo på listen. Vi provianterede i Ystad og ventede på at tordentrykket enten blev udløst eller overstået. Midt på eftermiddagen stod vi ud af havnen. Sejlene kom hurtigt op og motoren blev slukket. Det var jo det, der var meningen med det hele: At få Martha til at sejle for vinden. langs med Sveriges sydkyst.

Der var utallige tove, men kyndige folk ombord – venlige folk, som gerne ville vise hvilket tov, der skulle trækkes i og hvordan man skulle ordne tovværket bagefter. Kvejl tovværket op – ordentligt! men sagt med et smil til nybegynderen.

Jeg havde med min sædvanlig kryhed meldt mig til at lave aftensmad den første aften. Dog måtte jeg konstatere, at det var svært at holde balancen over thaigryden, når døningerne slog ind under skibet. Mit lige så sædvanlige: "Ikke noget klynk og op på hesten" hjalp ikke på forkvalmetheden. Men sikke en omsorg: "Bare op på dækket" og "Hvordan går det?" blev ved længe efter vi havde spist.

Først efter en fantastisk solnedgang og mørkets frembrud nåede vi Simrisham. Jeg tror klokken var over midnat. Så kom øllerne frem, og der blev skålet. Jeg fandt min sovepose og liggeunderlag. Der var masser af plads på dækket under masterne med udsigt til stjernerne og neonlyset fra fiskerihavnen.

Sejlene blev sat allerede inden morgenmaden. Det blev en lang sejltur. Det rullede men ikke ubehageligt. Martha er en venlig gammel kone, og besætningen kendte hende tydeligvis godt.

Hvad gik dagen med? Jeg ved det ikke. Leve i nuet vel sagtens.

Langt ude på havet, mens vores hold havde vagt, spurgte Søren om jeg ville styre. Om jeg ville?! "Det var sejt" mente mine døtre, da jeg ringede til dem om aftenen. Og sejt var det da. Og svært, for Martha har ingen servostyring, men mange sejl som vinden tog i. Kursen skulle holdes, men med rolig vejledning var det ikke helt umuligt. Hen mod aften skulle sejlene ned, og vi skulle op af hængekøjerne – trække knap 360 km² sejl ned og surre det ordentligt fast. For der måtte sejles med motor gennem skærene ind til Karlskrona. Det så ud til at være en fin by. Så fin at en konge engang planlagde at flytte Sveriges hovedstad derned, men det blev som bekendt ikke til noget. Men en by med klassicistiske visioner var det blevet til.

Der var fælles aftensmad og private og fælles udflugter til brusebad og ishuse. Der var samling i under dæk sidst på aftenen, og det var fuldstændig umuligt at koncentrere sig om kortspil, for nu skulle der synges. Jeg ved ikke rigtigt hvor kønt det lød, men minder blev vakt, og det er vel lige så væsentligt.

Næste dag mødte jeg helt tilfældigt gamle venner oppe i byen og kunne med let skjult stolthed invitere dem ombord på "mit" skib. Jeg blev nu lidt nervøs, for masterne var i bevægelse over hustagene, da vi kom ned mod havnen, men ingen grund til uro; der skulle bunkes vand, og måske et nyt svensk medlem af foreningen. Manden på ladknallerten var i hvert fald interesseret.

Mine vennerne var imponerede! Over tovværk, motor, 110 år på havet. Deres to drenge havde piratlys i øjnene. De ville gerne med på togt, men steg fra borde.

Der var afgang kl.16.30, og vi var ikke langt forbi krudttårnet og borgene, før der igen skulle sættes storsejl, skønnert og adskillige forsejl, som jeg endnu ikke har lært navnene på.

Så skulle der skrælles kartofler, for eks-kokken Niels var i gang med sådan noget "kokød", som viste sig at være særdeles udsøgt oksefilet – af den gode ende.

Der var stadig gang i gryderne, da vi måtte have sejlene ned igen. Motoren skulle trække os det sidste stykke ind i skærgården. Den øst for Karlskrona.

Vi passerede det sted, hvor uheldige russere engang, da verdens orden var en anden,

Der arbejdes flittigt med tovværk mens der sejles (Foto: Kirsten Roesen)

var påsejlet nogle klipper som ikke umiddelbart lod sig flytte.

Hvor var her smukt! Øer og skær afløste hinanden og lystsejlere kendte til stederne. Ved en bro i en lille vig lå et sejlskib med et ældre svensk ægtepar, som nok blev noget overrasket over det store skib som lagde til for enden af broen.

Folk sprang i land, også kokken, der med en sjælden evne til overblik råbte: "Skrud ned for kartoflerne", mens han fortøjede trossen inde mellem klipperne på land.

Vi steg fra borde. Besteg klippen og tog vores erobring i besiddelse. Robinson Crusoe har ikke levet forgæves. Måske er han en del af vores urmenneskelighed tillige med det at tænde ild. For efter et udsøgt måltid med alt hvad hjertet kan ønske sig plus en sauce lavet på fonen af oxen og magiske evner, samledes vi omkring et bål der voksede. Det er utroligt så meget brænde der kan findes – og i så forskellige størrelser, fra kviste til hele træstammer. Der var gode grin, snak og nysgerrighed på hinanden, fortrolighed mellem gamle venner. Rødvin er godt for mange ting: Jeg fik en skulder og en smøg af Kirsten, - trængte vist til at snakke...

"Du er da en venlig sjæl", mente Jens, da jeg med en let støttende arm hjalp ham ombord langt ud på natten.

Kirsten og Bodil får sig en snak (foto: Jens Callesen)

At sove under stjernerne i en vig i en svensk skærgård har længe stået på min "to-try" – liste. Og det bliver forhåbentligt ikke sidste gang. Men hovedet var – det indrømmer jeg, noget tungt næste morgen. Måske skulle jeg droppe trangen til momentan rygning og alkohol?

Pyt: At kunne springe i vandet fra Marthas ræling en morgenstund i solskin er saliggørende. Og morgenmad i opholdsrummet med åbne lasteluger gør livet værd at leve..

Vi lod skibet ligge; de fleste måtte en tur ind i terrænet. Nyde naturen, stengærdene, egetræerne og de vilde kaprifolier. Landskabet var venligt, men tydeligt nøjsomt. Og midt i det hele – eller rettere for enden af vejen lå en kopi af Astrid Lindgrens "Ungerne på Krageøen": Små røde træhuse med hvidt omkring vinduerne. Fint passede haver og høns under net. Længe leve Google-map – eller også er det et tab, at intet længere er tilfældigt? Iphonen afslørede at der var mulig passage mellem husene, så vi kom hjem til skibet langs en lille bitte fjord, hvor beboerne både havde flydende sauna og træjoller til kystfiskeri. Og nåede heldigvis lige en dukkert, inden vi stævnede ud, på vej mod Øland.

Det var lang vej og solskin. Skønne timer i hængekøjen eller ved roret omkring godisposen. Der blev diskuteret en del om ruten, og der var vældig god tid, for vi skød kun